

— Татко, татко!

Кондукторът го хвана за ръка, помилва го нѣжно и каза: — Не плачи, миличко! Татко ти не е зле. Кракътъ му не е счупенъ, а е само навѣхнатъ.

После се обърна къмъ Дългова все тъй внимателно и продължи:

— Господине, вие ще бждете глобенъ.

— Винаватъ съмъ, господинъ кондукторе. Каквато глоба ми се следва, ще я платя. Моля ви само да не приказваме сега за това, — отвърна тихо Дълговъ.

Помоли да му свалятъ багажа, защото виждаше, че е невъзможно да продължи пътя си. Взеха файтонъ и го пренесоха въ него. Преди да потегли за града, безъ всѣкакво възражение, плати наложената му глоба, и веднага го откараха въ градската болница.

Тамъ го настаниха въ стая съ две легла. Едното зае момиченцето. То не искаше да се отдѣли отъ баща си.

Лѣкаритъ превързаха грижливо крака му.

Вечеръта Дълговъ поръча да доведатъ на негова смѣтка съ файтонъ най-стария градски свещеникъ.

— Отче, каза му той, искамъ да се изповѣдамъ. Момичето излѣзе.

— Що се е случило? — запита свещеникътъ.